

РЕШЕНИЕ

№ 2486

Велико Търново, 29.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административния съд Велико Търново - II тричленен състав, в съдебно заседание на дванадесети юли две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КОНСТАНТИН КАЛЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА КОСТОВА
ЕВТИМ БАНЕВ

При секретар М. Н. и с участието на прокурора ВЕСЕЛЯ ДИМИТРОВА КЪРЧЕВА като разглежда докладваното от съдия ЕВТИМ БАНЕВ канд № 20247060600454 / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. И., като пълномощник на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ - гр. София, срещу Решение № 227/ 16.05.2024 г. по НАХД № 444/ 2024 г. по описа на Районен съд - Велико Търново, с което е отменен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата с № 8504411788, издаден от АПИ и агенцията е осъдена да заплати на „РР Транс“ ООД - гр. Габрово, разноски за производството пред ВТРС, в размер на 550,00 лева. С отменения от районния съд електронен фиш, на „РР Транс“ ООД с ЕИК2, седалище и адрес на управление гр. Габрово, [улица], вх. „Б“, ет. 4, ап. 7, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от същия закон, е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лева.

Касаторът твърди незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН. Счита, че съдът неправилно е тълкувал разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН. Развива доводи, за неприложимост на давностните срокове, установени от посочената норма, доколкото те касаят издаването на актове за установяване на административни нарушения и на наказателни постановления, а в случая се е развило производство по санкциониране на административно нарушение посредством електронната система за събиране на пътни такси. По същество подробно аргументира валидност, процесуална и материалноправна законосъобразност на електронния фиш, издаден при безспорна установеност на санкционираното деяние и извършителя. От настоящата инстанция се иска да отмени обжалваното решение на ВТРС и разреши спора по същество като потвърди издадения на „РР Транс“ ООД електронен фиш. Претендира присъждане на разноски заско възнаграждение, в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът, чрез пълномощника си по делото Х. К., поддържа жалбата с направените искания, по съображенията изложени в нея и доразвити в хода на устните състезания.

Ответникът „РР Транс“ ООД - гр. Габрово, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание. В писмен отговор, чрез пълномощника си по делото адв. А. Д. от САК, заявява, че оспорва жалбата. Счита, че решението на ВТРС е правилно и законосъобразно, и не страда от сочените от касатора пороци. Намира за правилни изводите на съда относно издаването на ЕФ след изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, като поддържа и заявеното пред въззивната инстанция становище за допуснати други съществени нарушения на процесуални правила в административната фаза на производството, неясно описание на съставомерното деяние, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице, недоказаност на претендираното нарушение и несъразмерност на наложената санкция спрямо дължимата такса, несъответстваща на правото на ЕС. Моли обжалваното решение да бъде оставено в сила, претендира присъждане на разноски за настоящото производство.

Участващият в делото прокурор от Окръжна прокуратура - Велико Търново заема становище за неоснователност на касационната жалба. Намира за правилни изводите на районния съд относно приложимостта на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и по отношение процедурата при санкциониране с електронен фиш, а от там и за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неспазването на тези срокове.. Предлага обжалваното решение да бъде оставено в сила, като постановено при напълно изяснена фактическата обстановка и правилно приложение на материалния закон.

Съдът, след като се запозна с подадената касационна жалба, представените по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното съдебно решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от същия кодекс, приложими по силата на чл. 63в от ЗАНН. Като такава същата е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

При извършената на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН проверка, съдът не установи наличието на пороци, засягащи валидността и допустимостта на обжалвания съдебен акт.

Въз основа на събраните в хода на административно-наказателното и съдебното производство доказателства, от районния съд е установена следната фактическа обстановка:

На дата 17.01.2021 г., в 14:25 часа, в Община Велико Търново, за движение по път I-4, км. 133+194, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е установено нарушение № B92AC34A10D92299E053031F160AADFA - движение на ППС влекач „Скания А 4х2“ с рег. № [рег. номер], собственост на „РР Транс“ ООД - гр. Габрово, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория: Евро 3, без ремарке. За посоченото ППС частично не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, за същото имало платена маршрутна карта, но за категория по-малка от измерената. Деянието е било установено с устройство № 40291, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път I-4, км. 133+194. Същото е квалифицирано като нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на собственика „РР Транс“ ООД - гр. Габрово е издаден ЕФ № 8504411788, с който е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лева. Електронният фиш е връчен на адресата му на дата 06.03.2024 г. и е бил обжалван пред ВТРС в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. В производството пред него районният съд е

приобшил като доказателства документите от преписката по издаването на ЕФ и тези представени от санкционираното лице, с цел проверка фактическата обоснованост на направените оплаквания от жалбоподателя в него производство. След преценката им той е достигнал до краен извод за основателност на подадената жалба и незаконосъобразност на ЕФ, поради издаването му след срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Решаващият състав е установил, че съгласно снимковия материал към електронния фиш и доказателствения запис от електронната система, заснемането на движението на товарен автомобил с рег. № [рег. номер] е извършено на дата 17.01.2021 г., информацията за нарушението е постъпила при АНО на същата дата, а видно от представената справка от история на обработка на нарушение, ЕФ № 8504411788 е издаден не по-рано от 11.12.2023 година. Така мотивиран, районният съд е отменил обжалвания пред него електронен фиш.

Постановеното от Районен съд - Велико Търново решение е правилно.

При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. Решаващият състав е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, както и наведените от страните доводи и възражения. Делото пред въззивната инстанция е било приключено и решението е било постановено от законен състав и в границите на вменената му компетентност, като за заседанието е съставен протокол. Не се установява при постановяването на решението да е била нарушена тайната на съвещанието.

Решението на въззивния съд е в съответствие с разпоредбите на закона.

С изменението на ЗДвП /обн. ДВ бр. 105 от 2018 г./ и създаването на новите разпоредби на чл. 189ж от ЗДвП, беше разширен кръга от административни нарушения по този закон, подлежащи на установяване чрез заснемане с АТСС и ангажиране на административнонаказателна отговорност за тях по опростена процедура, като конкретно в хипотезите на посочената норма, тази процедура се основава на установяване и заснемане от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставя със заснемане на извършеното нарушение посредством електронната система, което заменя съставянето на АУАН по смисъла на чл. 40 и сл. от ЗАНН и има същото правно значение - дава началото на административно- наказателното производство. От своя страна, електронното изявление, записано (обективизирано) върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез тази административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи, съставлява регламентирания в закона електронен фиш и е своеобразен аналог на наказателното постановление.

Същевременно с чл. 1 от ЗАНН е въведена субсидиарна приложимост на разпоредбите на този общ закон относно реда за установяване на административните нарушения, за налагане и изпълнение на административните наказания, във всеки случай, когато липсва друга специална уредба. Както се посочи, Законът за движение по пътищата, по който е санкциониран ответникът, въвежда особено производство по установяването на административното нарушение и неговото санкциониране, но не регламентира отклонение по отношение на давностните срокове за започването и приключването на същото. Поради това не могат да бъдат споделени доводите на касатора, че след като ЕФ не може да се приравнява по форма, съдържание и реквизити на наказателно постановление, неприложими по отношение на него са и сроковете по чл. 34 от ЗАНН. При липсата на специална уредба относно сроковете за образуване, съответно за приключване на процедурата по ангажиране отговорността на нарушителя и предвид разпоредбата на чл. 1

от ЗАНН, приложима в производствата по чл. 189ж от ЗДвП, е именно посочената норма от общия закон и по-конкретно чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, съгласно която образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на АУАН. При една и съща правна природа на електронния фиш и наказателното постановление по отношение и на двата акта следва да се прилагат давностните срокове за образуване на административно наказателно производство и издаване на крайния акт за налагане на наказание.

Възприемане на тезата, че изтичането на давностните срокове при нарушения санкционирани с електронния фиш има последици различни от установените за наказателното постановление, би означавало различно третиране на нарушителите, извършили едно и също деяние, в зависимост единствено от това дали то е заснето с електронната система или констатирано от контролен орган. Константно и непроменено е становището на съдебните състави в АСВТ, че такова различно третиране не е нормативно предвидено, нито е оправдано от гледище на закона. Както е отбелязал и въззивният съд, санкционирането на нарушителите чрез издаване на електронен фиш цели регламентирането на ускорена процедура по ангажиране на административнонаказателна отговорност. Ефектът от неприлагането на нормите на чл. 34 от ЗАНН обаче би бил противоположен, тъй като създава възможност за продължително бездействие на администрацията, незастрашено от санкцията за изключване на отговорността на нарушителя, а очевидно не това е разумът на закона. Пример за последното представлява разглеждания случай, в който е налице бездействие на администрацията в продължение на период повече от 2 години и 10 месеца след установяване на нарушението и нарушителя, каквото поведение не следва да бъде толерирано.

Според т. 1 от Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълкувателно дело № 1/2014 г. на ОСНК на ВКС и ОС на Втора колегия на ВАС сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни и с тяхното изтичане се погасява възможността да бъдат реализирани правомощията на административнонаказващия орган. За тези срокове съдът следи служебно, а изложеното по-горе налага извод, че и по отношение на нарушенията установени чрез заснемане с АТСС и санкционирани с електронен фиш, изтичането на предвидените давностни срокове е абсолютна процесуална пречка за продължаване на административнонаказателното производство. Съгласно установената практика на Административен съд - Велико Търново по идентични казуси и съобразно Тълкувателно решение № 4/29.03.2021 г. на ВАС на Република България - ОС от I и II колегия на ВАС, по тълкувателно дело № 3/2019 г., приложимо към настоящия казус, се приема, че „откриването“ на нарушителя е налице, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира нарушителя. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушението, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и от субективна страна.

В конкретния случай, видно от снимковия материал, нарушението е станало известно на наказващия орган на 17.01.2021 г., като предвид характера на деянието, на същата дата е установен и извършителят му, т.е. предвиденият в закона шестмесечен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН е изтекъл на 17.07.2021 година. Датата на издаване на обжалвания пред въззивния съд електронен фиш, е 11.12.2023 г. - значителен период от време след изтичане на шестмесечния срок за издаване на санкциониращ нарушителя акт. Налице е констатираното от районния съд съществено нарушение на процесуални правила, поради продължаването и приключването на административнонаказателното производство при наличието на абсолютни процесуални пречки за това, което нарушение е достатъчно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш. Като се е произнесъл в този смисъл, районният съд е постановил решението си при правилно приложение на закона.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че обжалваното съдебно решение не страда от пороците, визирани в жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“ - гр. София, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски в полза на касатора не следва да се присъждат. Съобразно заявеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. с чл. 228 от АПК и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Агенция „Пътна инфраструктура“ - гр. София, следва да бъде осъдена да заплати на „РР Транс“ ООД - гр. Габрово, разноски за производството пред настоящата инстанция. Съгласно представения от ответника договор за правна защита и съдействие от 01.06.2024 г., договореното и платено от дружеството адвокатско възнаграждение за един адвокат в настоящото производство, е в размер на 800,00 лева. Този размер на адвокатското възнаграждение е оспорен от касатора, като прекомерен. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, надхвърлящи рамките на обичайните за този вид дела. Процесуалното представителство на ответника по него се изразява в подаването на писмен отговор на касационната жалба. Предвид това и съобразно принципите за справедливост и обоснованост при определяне размера на адвокатските възнаграждения, въведени с чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, съдът намира, че ответникът по касационната жалба следва да бъде компенсиран за извършените разноски за възнаграждение на адвокат, в размер на 500,00 лева. При своевременно направеното от касатора възражение, съдът намира, че заплатеното от същия адвокатско възнаграждение над посочения размер, не съответства на фактическата и правна сложност на делото и извършените от пълномощника на ответника процесуални действия. Или Агенция „Пътна инфраструктура“ - гр. София, следва да бъде осъдена да заплати на РР Транс“ ООД - гр. Габрово разноски за за касационното производство, в размер на 500,00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН и и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Оставя в сила Решение № 227/ 16.05.2024 г., постановено по НАХД № 444/ 2024 г., по описа на Районен съд - Велико Търново.

Осъжда Агенция „Пътна инфраструктура“ с адрес гр. София, район „Красно село“, [улица], да заплати на „РР Транс“ ООД с ЕИК2, седалище и адрес на управление гр. Габрово, [улица], вх. „Б“, ет. 4, ап. 7, разноски по делото пред настоящата инстанция, в размер на 500,00 лв. /петстотин лева/.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: